

Ефективна діяльність підприємства не можлива без оцінки динаміки розвитку підприємств, а також без виявлення закономірностей, які відбуваються як в середині організації, так і в зовнішньому середовищі.

Для моделювання динаміки розвитку підприємства потрібне обґрунтування управління його спеціалізацією як одного з основних факторів підвищення конкурентоспроможності за рахунок інтенсифікації виробництва.

Модель повинна надавати можливість при обмеженому обсягу даних динаміки реальних підприємств окремо виділяти вплив чинників. По-перше тих, що залежать безпосередньо від прийняття управлінських рішень і зумовлюють результативність діяльності підприємства. По-друге тих, які практично не можуть бути проконтрольовані або не мають достатнього впливу.

Перелік посилань:

1. Виноградова О. В. *Рейнжиніринг торговельних підприємств: теорія та методологія* : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / О. В. Виноградова. – Донецьк, 2006. – 37 с.

2. Запасна Л. С. *Економічна сутність розвитку підприємства [Електронний ресурс]* / Л. С. Запасна // *Проблеми матеріальної культури. Серія : Економічні науки.* – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/Articles/Kultmar/knp96/knp96_33-37.pdf. – Назва з екрана.

3. Ілляшенко С. М. *Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи* : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / С. М. Ілляшенко. – Суми : ВТД «Унів. кн.», 2003. – 278 с.

ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ: ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

М.Л. Пахнін, аспірант

*Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президенті України*

Важливість засобів масової інформації у руслі новітніх засобів масової комунікації та здатності їхнього впливу на сферу економічних, політичних та соціокультурних процесів зумовлює уроджене прагнення певних політичних кіл, державного апарату та різних фінансово-промислових груп здійснювати опосередкований або прямий вплив на засоби масової інформації. Зазначений вплив здійснюється з метою спрямування зазначеної діяльності у необхідному, скоординованому векторі, що зумовлює за допомогою такого методу відповідні досягнення значних переваг у певних сферах політичного та суспільного буття.

Проблемні питання у дослідженні відповідних комунікативних аспектів засобів масової інформації ґрунтуються на відповідних дослідженнях та в публікаціях таких вітчизняних авторів, як Г. Варганов, В. Іваненко, В. Бадрак, В. Здоровега, О. Копиленко, С. Квіт, В. Кравченко, О. Кузнецова, І. Крупський, Й. Лось, В. Лизанчук, І. Мащенко, Е. Мамонтова, Л. Мукомела, О. Мелешенко, І. Ненов, Т. Петрів, І. Паславський, В. Різун, М. Скуленко, О. Сибірякова, І. Слісаренко, О. Чекмишев, В. Шкляр, А. Чічановський, та інші.

У час становлення та започаткування усіх складових розвитку інформаційного суспільства засоби масової інформації посіли своє місце в житті нашого суспільства. Засоби масової інформації, як складовий елемент масової комунікації є одним з ключових інструментів впливу на людську свідомість та розум.

Перебуваючи в постійній динаміці, мова засобів масової інформації одразу реагує на будь-які зміни, що відбуваються в суспільній свідомості, демонструючи відповідний стан останньої і безпосередньо впливаючи на її створення [1, с. 152].

Однією з центральних гарантій стабільності та функціонування демократичної держави є факт присутності засобів масової інформації, що мають змогу до об'єктивного висвітлення відповідних політичних подій. Ключові аспекти участі засобів масової інформації в забезпеченні прозорості та демократичності нашого суспільства можуть бути зазначені в таких тезах:

– засоби масової інформації відображають інформацію про певні явища та події, які мають вплив на суспільне життя;

– засоби масової інформації аналізують події, канонізують відповідний розвиток відносин між політичними партіями, громадськими та неурядовими організаціями;

– засоби масової інформації займаються піаром відповідних політичних еліт [3].

Взаємодія засобів масової інформації з системою органів публічного управління показують дуалістичність засобів масової інформації. Засоби масової інформації виступають в якості інститу-

ту суспільства та можуть виступати в якості комерційного підприємства. Система органів публічного управління в свою чергу також володіє помітними важелями, особливо в галузі встановлення тарифів на поштові операції, оплати за користування різноманітними засобами і мережами зв'язку. Саме ці моменти і є основними відносно питання повноцінного та ефективного функціонування засобів масової інформації [2].

Аналіз функціонування засобів масової інформації, як відповідного елементу засобів масової комунікації в Україні, в межах медіа-ринку дозволяє зробити висновок, що основна частка вітчизняних друкованих та електронних засобів масової інформації знаходяться у власності кількох фінансово-промислових груп. Зазначені групи здійснюють відповідний вплив зовнішню та внутрішню політику України в сфері інформаційного суспільства. Мова іде про створення умов для економічного впливу на засоби масової інформації та відповідну на їх інформаційну політику. Така ситуація характерна відносно засобів масової інформації більшості країн світу, в тому числі і країнам Заходу, у яких велика кількість засобів масової інформації знаходяться у власності великих корпорацій.

Перелік посилань:

1. Александрова О. В. *Когнитивная функция языка в свете функционального подхода к его изучению* / О. В. Александрова // *Когнитивные аспекты языковой категоризации* : сб. науч. трудов. – Рязань. – 2000. – С. 151-153.
2. Карпенко В. *Інформаційна політика та безпека [Електронний ресурс]* : підручник / В. Карпенко. – К. : Нора-Друк, 2006. – 320 с. – Режим доступу : <http://ukrlife.org/main/karp/bezpeka13.htm>
3. Халипов В. *Введение в науку о власти* / В. Халипов. – М. : Технологическая школа бизнеса, 1995. – 156 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПРОЦЕДУР МИТНОГО КОНТРОЛЮ ТА МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ВОДНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

С.А. Попель, к.е.н.

*НДЦ митної справи НДІ фіскальної політики
Університету державної фіскальної служби України, м. Хмельницький*

Одним із найбільш універсальних видів транспорту, що використовується в міжнародній торгівлі є водні транспортні засоби. Вони відіграють надзвичайно важливу роль у формуванні всіх зовнішньоекономічних зв'язків (на водні транспортні засоби припадає майже 90 % всіх світових вантажних перевезень), особливо з країнами далекого зарубіжжя й характеризується високою ефективністю перевезень порівняно з іншими видами транспорту.

Основними перевагами використання даного виду транспортування вантажів є різноманіття способів перевезення вантажів (перевезення вантажів навалом (зерно, руда, вугілля тощо); перевезення наливних вантажів (нафта, нафтопродукти, добрива тощо); контейнерні перевезення; перевезення великогабаритної і великотоннажної продукції), велика вантажопідйомність та широка географія руху вантажів [1].

Водний транспорт є важливою галуззю економіки України. Його ефективне функціонування є необхідним чинником сталого розвитку економіки України. Саме тому, забезпечення ефективного здійснення процедур митного контролю та митного оформлення водних транспортних засобів є особливо важливим завданням, яке стоїть перед органами доходів і зборів України.

Нормативними актами, які регулюють особливості здійснення процедур митного контролю та митного оформлення водних транспортних засобів є:

- Митний кодекс України [2];
- Кодекс торговельного мореплавання України [3];
- постанова Кабінету міністрів України «Про затвердження Порядку переміщення товарів у пунктах пропуску через державний кордон, що розташовані на території морських портів України, під час контейнерних перевезень у прямому змішаному сполученні» [4];
- наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку виконання митних формальностей на морському та річковому транспорті» [5];
- постанова Кабінету міністрів України «Питання пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними» [6].

Проте, основоположними нормативними актами є наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку виконання митних формальностей на морському та річковому транспорті»